

Ο Άγιος Νικόλαος χαστουκίζει τον αιρετικό Άρειο στη σύνοδο της Νίκαιας το 325

/ Γενικά Θέματα / Θαυμαστές διηγήσεις

Η Α' Οικουμενική Σύνοδος στην οποία καταδικάστηκε η διδασκαλία του Άρειου «Αρειανισμός», δεν έγινε για να συνετιστεί μόνο ο αιρεσιάρχης Άρειος, αλλά για να καταδικάσουν τις ΚΑΚΟΔΟΞΙΕΣ του. Γι' αυτό και [Άγιοι Πατέρες](#), πολέμησαν δυναμικά τον αιρεσιάρχη Άρειο. Διότι κατανοούσαν, ότι όποιος δεν είναι ενωμένος με την Εκκλησία,

είναι στην πλάνη, είναι στο σκοτάδι, είναι επικίνδυνος.

Βλέπων δὲ ὁ μέγας Κωνσταντῖνος τὴν σύγχυσιν τῆς Ἐκκλησίας, ἔστειλε πανταχοῦ διαταγὰς, νὰ συναχθῶσιν ὅλοι οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρῶτοι τῶν μοναχῶν εἰς τὴν πόλιν Νίκαιαν, ἐν ἔτει 325 καὶ νὰ συνδιαλεχθῶσι μετὰ τοῦ Ἀρείου, διὰ νὰ ἰδοῦν τις εἶναι ὁ πταίστης καὶ βλάσφημος.

Συναχθέντες δέ, ἀρχιερεῖς διακόσιοι, τριάκοντα δύο, ἱερεῖς καὶ διάκονοι, καὶ μοναχοὶ ὀγδοήκοντα ἕξ, ἐν ὄλῳ τριακόσιοι δεκαοκτῶ• ἕξαρχοι δὲ καὶ πρῶτοι τῆς συνόδου ἦσαν οἱ ἑξῆς• Σίλβεστρος Πάπας Ῥώμης, Μητροφάνης Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, Ἀλέξανδρος Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας, μετὰ τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου, Εὐστάθιος Πατριάρχης Ἀντιοχείας, Μακάριος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων, ὁ ἅγιος Παφνούτιος ὁ ὁμολογητής, ὁ ἅγιος Σπυρίδων ἀρχιερεὺς Τριμυθοῦντος• μετ' αὐτῶν ἦτο καὶ ὁ μέγας καὶ θαυματουργὸς Νικόλαος. Καθίσας ὁ βασιλεὺς εἰς τὸν θρόνον, ἐκάθισαν ἕξ ἐκάστου μέρους ἀπὸ ἑκατὸν πεντήκοντα ἑννέα πατέρες, συζητοῦντες αὐτοὶ καὶ ὁ Ἄρειος μὲ πολλὴν ἀγωνίαν. Βλεπῶν δὲ ὁ ἅγιος Νικόλαος ὅτι ὁ Ἄρειος ἐπρόκειτο νὰ ἀποστομῶσῃ ὅλους τοὺς Ἀρχιερεῖς, θείῳ ζήλῳ κινούμενος, ἐσηκώθη καὶ ἔδωκεν ἐν ῥάπισμα, ὅπου ἐσείσθησαν τὰ μέλη του. Παραπονεθεὶς δὲ ὁ Ἄρειος λέγει πρὸς τὸν βασιλέα, «Βασιλεῦ δικαιοτάτε, εἶναι δίκαιον ἔμπροσθεν τῆς βασιλείας σου νὰ κτυπᾷ τις τὸν ἄλλον; ἐὰν μὲν ἔχη λόγον ἄς ὀμιλῇ ὡς καὶ οἱ λοιποὶ πατέρες ἐὰν δὲ εἶναι ἀμαθής, ἄς σιωπᾷ ὡς καὶ οἱ ὅμοιοί του διατὶ νὰ μὲ ῥαπίσῃ ἔμπροσθεν τῆς βασιλείας σου;» Ἀκούσας ὁ βασιλεὺς πολὺ τοῦ ἐκακοφάνη καὶ λέγει πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς «ἅγιοι ἀρχιερεῖς, νόμος εἶναι ὅτι ὅστις σηκῶσῃ χεῖρι ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως διὰ νὰ κτυπήσῃ τινὰ νὰ τοῦ κόπτεται, ἀφίνω τοῦτο ὅπως τὸ κρίνη ἡ ἀγιότης σας.»

Ἀπεκρίθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ εἶπον. «Μεγαλειότατε, ὅτι μὲν κακῶς ἔπραξεν ὁ ἀρχιερεὺς τὸ ὁμολογοῦμεν ὅλοι μας πλὴν παρακαλοῦμεν σέ, τώρα μὲν ἄς τὸν καθήρωμεν καὶ ἄς τὸν φυλακίσωμεν, καὶ μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς Συνόδου, τότε θέλομεν τὸν καταδικάσει.» Καθήραντες δὲ αὐτὸν καὶ φυλακίσαντες, ἐφάνη τὴν νύκτα ἐκείνην ὁ Χριστὸς καὶ ἡ Θεοτόκος ἐν τῇ φυλακῇ καὶ λέγουν «Νικόλαε, διατὶ εἶσαι φυλακισμένος ;» Καὶ ὁ Ἄγιος ἀπεκρίθη, «διὰ τὴν ἰδικὴν σας ἀγάπην». λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Χριστὸς, «λαβὲ αὐτό» καὶ τοῦ ἔδωκε τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, ἡ δὲ Θεοτόκος τοῦ ἔδωκε τὸ ἀρχιερατικὸν ὠμοφόριον.

Τὴν ἐπαύριόν τινες γνωστοὶ τοῦ τοῦ ἔφερον ἄρτον, καὶ βλέπουσιν ὅτι ἦτο λυτὸς ἐκ τῶν δεσμῶν• καὶ εἰς μὲν τὸν ὦμον τοῦ ἐφόρει τὸ ὠμοφόριον, εἰς δὲ τὰς χεῖρας ἐκράτει ἀναγινώσκων τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον• καὶ ἐρωτήσαντες ποῦ τὰ εὔρε, τοὺς εἶπε πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. Μαθῶν τοῦτο ὁ βασιλεὺς ἐξέβαλεν ἐκ τῆς φυλακῆς αὐτὸν καὶ ἐζήτηει συγχώρησιν, ὡς καὶ ὅλοι οἱ λοιποί. Διαλυθείσης δὲ τῆς συνόδου,

έπέστρεψαν ἅπαντες οἱ ἀρχιερεῖς, ὡς καὶ ὁ ἅγιος Νικόλαος εἰς τὴν ἐπαρχίαν του.

ope.gr